U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milan Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **P. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2006, č. j. 60 Az 113/2005 - 23, a o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě byla zamítnuta žalobcova žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 9. 2005, č. j. OAM-1666/VL-07-08-2005. Napadeným rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném do 12. 10. 2005 (dále jen „zákon o azylu“), tedy z důvodu, že žádost o udělení azylu podal s cílem vyhnout se vyhoštění.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o „ustanovení bezplatného právního zástupce“ a u ustanovení tlumočníka pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 19. 4. 2006, č. j. 60 Az 113/2005 - 39, rozhodl, že se žalobci neustanovuje zástupce z řad advokátů, a zároveň žalobce vyzval, aby do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátu pro řízení o kasační stížnosti a doplnil kasační stížnost o údaj, v jakém rozsahu rozsudek krajského soudu napadá, a o důvody kasační stížnosti. Usnesení bylo odůvodněno tím, že žalobce ve stanovené lhůtě nedoložil na výzvu soudu své osobní, výdělkové a majetkové poměry. Usnesení Krajského soudu v Ostravě žalobce napadl včas podanou kasační stížností. Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 30. 11. 2006,

č. j. 4 Azs 165/2006 – 59, tuto kasační stížnost zamítl, když dospěl k závěru, že krajský soud, nepochybil, pokud neustanovil stěžovateli zástupce pro řízení kasační stížnosti.

Doručiv uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu účastníkům řízení, Krajský soud v Ostravě předložil zdejšímu soudu k rozhodnutí kasační stížnost proti svému již shora řečenému rozsudku ze dne 6. 1. 2006, č. j. 60 Az 113/2005 - 23, včetně spisového materiálu.

Nejvyšší správní soud předně stěžovatele přípisem ze dne 12. 2. 2007 vyzval, aby si za dané procesní situace zvolil advokáta pro řízení o této kasační stížnosti a plnou moc takovému advokátu udělenou zaslal zdejšímu soudu do dvou týdnů od doručení výzvy. Zároveň byl stěžovatel poučen, že pokud výzvě nevyhoví, bude jeho kasační stížnost odmítnuta. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl poštovním doručovatelem zastižen, byla písemnost obsahující tuto výzvu uložena (podle záznamů na doručence) dne 15. 2. 2007 na poště P. 911. Tuto písemnost si stěžovatel osobně vyzvedl dne 19. 2. 2007. Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na § 46 odst. 1 a 3, § 50b a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která nemusí být doručena do vlastních rukou, zastižen v místě, které označil, a doručujícímu orgánu se nepodařilo písemnost doručit vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na témže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá, uloží se písemnost na poště a adresát se o tom vyrozumí s tím, že si má písemnost vyzvednout. Nevyzvedne-li si písemnost do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Takto vypočtený poslední den lhůty by připadl na 18. 2. 2007. Ovšem s ohledem na to, že 18. 2. 2007 byla neděle, byl v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den, tj. pondělí 19. 2. 2007, tedy shodou okolností den, kdy stěžovatel písemnost sám fakticky převzal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Posledním dnem dvoutýdenní lhůty stanovené Nejvyšším správním soudem stěžovateli k předložení plné moci pak bylo pondělí 5. 3. 2007.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve lhůtě stanovené zdejším soudem, ani později, na výzvu k odstranění nedostatku zastoupení advokátem nereagoval, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil požadavek předepsaný ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel v řízení vystupuje jako osoba bez předepsaného právnického vzdělání (vysokoškolské právnické vzdělání sám nedoložil) a na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

K žádosti stěžovatele, aby byl ve věci ustanoven tlumočník, Nejvyšší správní soud sděluje, že v dané věci vycházel na základě § 64 s. ř. s. z ustanovení § 18 odst. 2 o. s. ř., podle kterého účastníku, jehož mateřštinou je jiný než český jazyk, soud ustanoví tlumočníka, jakmile taková potřeba vyjde v řízení najevo. V průběhu řízení však taková potřeba najevo nevzešla. Otázka ustanovení tlumočníka by se nepochybně stala aktuální až v případě ústního jednání, které však zdejší soud s ohledem na ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s. a s ohledem na to, že nebyly splněny podmínky procesní přípustnosti kasační stížnosti, nenařídil.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval, nehledě na to, že odkladný účinek nastává podáním kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany (dříve: azylu) přímo ze zákona – § 32 odst. 5 zákona o azylu.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu